

društva, se je konečno posrečilo po dolgotrajnem težavnem preiskovanju v dolini reke Sulm med kuretino nekega kmeta najti kure, katere so po njegovi sodbi bile precej gotovo čiste plemenke domačega plemena. Ta najdba in pa sicer redki književni zapiski o štajerski kuri ter sporočila starih gospodarjev so mu omogočili določiti označilo (štandard) štajerske deželne kure, ki se je od vseh merodajnih krogov odobrilo in — če se ne motimo — tudi od avstr. perutninskega zbora na Dunaju sprejelo kot vodilo pri presoji tega plemena. S tem je bil led prebit. Mnogoteri udje društva, ki so do takrat le športno reje gojili, oprijeli so se tedaj z večjo ali manjšo srečo gojenja čistega plemena štajerske kure. Med vsemi, ki so onemu označilu štajerske kure prišli najbližje, gre zasluga v prvi vrsti predsedniku-starešini društva Edmundu grofu Maldeghe. V malo letih se mu je posrečilo iz kmečke kure vzgojiti pleme, ki nima le vseh zunajnih znakov prvotnega plemena ampak tudi gospodarsko prednost, po kateri se štajerska kura slavi. Hitro za tem pa se morajo imenovati tedanji drugi predsednik društva gospod deželni nadknjiževodja Schuch, udje društva Anton Blumauer (Tobellbad), gospodična H. Bayer, samostan Rein in drugi rejniki, kateri — kakor se nam zagotavlja — so dosegli enako ugodne uspehe. Štajerska kura se je danes ne samo zopet našla, ampak se tudi v resnici v precejšnji množini skrbno in stanovitno odgaja. Sedaj pa omenimo ono, kar nas je k tej razpravi, k poglavju o štajerski kuri napotilo: štajerska kura slovi po svetu zaradi svoje zgodnje zrelosti, lahke pitanosti in okusnega mesa; brez vseh praznih besed je štajerska kura namizna kura in tudi ni nikdar kaj drugega bila. Tembolj se je čuditi, da se tej kuri od nekatere strani tudi še ta prednost prepisuje, da rada jajca nese. Zgodnja zrelost, velika pitanost, veselje do valenja — tudi to ji pristoja — in velika obilnost v prinašanju jajc se skupno nikdar ne najdejo. Vsaka kura, ki prinaša obilo jajc je slaba pitanka in ne srednje dobrega mesa. Tudi pri odgoji govede se se ni posrečilo, da bi se obilnost mleka in velika pitanost našli skupaj in konj, ki se odlikuje po naglosti, pred težkim vozom ne bo mogel toliko storiti. Od vola ne smemo zahtevati še tudi mleka, pravi italijanski pregovor. Ako bi se torej šlo za to, da se kmetovalcu da kura, ki mu naj obilo jajc nese, ali če bi ta kura morala biti štajerska kura, ne preostajalo bi nič drugega kakor to kuro zopet po potu skrbne plemenske odgoje odrediti. Potem bi pri štajerski kuri morali razločevati dve plemenski vrsti, ena, ki nam po stari navadi daje dobro in okusno namizno meso, in druga, ki bi slovela kot dobra kura — nesalka. Da bi se dalo to doseči, je dokazal stari nemški športnih kuretinskih rejnikov komercialni svetovalec Du Roi (Braunschweig), ki je iz čistnega veselja odgojil čisto športno pleme Malayk-Phönixkokoši. Vendar tega nočemo odločevati, če se izplačalo tako dvojnato vrsto enega plemena vzgojiti. Ali pa mora na vsak način biti kura po označilu, ki naj našim kmetovalcem kaj koristi? Ali

bi ne bila naloga lažja in — kar je gotovo tudi važno cenejša, če bi se posrečilo naše male posestnike, ki imajo odgoje kuretine prav za prav v rokah, najprej na veliko važnost te gospodarske panoge opozoriti in jim potem, ko se jim je vzbudilo zanimanje za odgojo kuretine in njen dobiček, podati pomočkov in navodil, da si morejo iz svoje domače kuretine sami odgojiti dobro in hasnovito kuretino, si odgojiti žlahtno pleme! Ta sredstva in pomočki bi pa ob kratkem bili: skrbna odgoja, redna hrana, boljše in primerna shramba, krvno križanje in pred vsem odbera, kar se pravi stroga plemenska odgoja. Na novo odgojena štajerska kura bi se potem ne bila zastonj pridobila in bi ji ne bilo treba se zopet poizgubiti.

Za kratek čas.

Koliko mu je še manjkalo, da bi bil cesarju jednak. V Gradcu je živel mož, ki je bil našemu cesarju zelo podoben. Pa tudi ni bil malo ponosen na to. Kjer je le mogel, se je bahal s svojo podobnostjo. Nekoč se je v krčmi zopet hvalil in med drugim rekel: «Zdaj mi še samo trije funti teže manjkajo, da bi bil ravno takšen, kakoršen je cesar.» — «Pa najbrž ti še manjkajo trije funti možganov,» mu zabrusi nek nevoljen gost.

Dober odgovor. Znan tat je šel mimo njive, na kateri je kmet nekaj sejal. Uzmovič: «Prijatelj, vi sejete, jaz bodem pa užival sad vaših žuljev.» Kmet: «To je že mogoče, ker sejem konoplje.»

Pohleven dež. Dva kmeta sta se neke tople spomladi pogovarjala o setvi. Jeden reče: «Če bi trpel le dva dni pohleven dež, tedaj bi prišlo vse naenkrat iz zemlje.» Drugi mu hitro seže v besedo: «Za Božjo voljo, prijatelj, ne govori kaj takega! Pomisli, da imam že dve ženi v zemlji. Kaj bi jaz siromak le neki začel, če bi prišle obe ven!»

Skrbni oča župan. V neki vasi je zgorelo več hiš, ker so bile brizgalnice (špricavke) v neredu. Zato je župan požarni brambi zapovedal, da mora drugokrat špricavke tri dni pred ognjem poskusiti.

Pisma uredništva.

Teharje. Vaš članek pride v št. 9, ker je bil za danes malo predolg! Z Bogom!

Amerikanci! Ker nam je došlo zadnji čas iz Amerike več vprašanj, koliko da velja »Štajerc« za Ameriko, odgovarjamo tukaj, da velja s pošto vred za eno leto 1 gld. 40 kr. Naroči se lahko s vsakim dnevom. Srčen pozdrav!

Basovica. Pismo sledi!

Amerika. Chisholm I. R.! Ni nam mogoče Vaši želji ustreči, ker se ne moremo s tem pečati, da bi ljudi iskali! Srčen pozdrav!

Gospod J. R. Chisholm, Amerika. Hvala lepa za poslanih 20 kron. Naročnino imate toraj plačano do 1. febr. 1904. Srčna hvala za Vaše pozdrave. Naznanite vsem našim prijateljem v Ameriki, posebno vsem tamošnjim naročnikom srčen pozdrav iz zelene, sedaj cvetoče spodnje-štajerske dežele. Bodite zdravi! Pišite zopet kaj! Nek naročnik nas je prosil za Vaš naslov (adres), mi smo ga njemu poslali, ker Vas hoče prositi, da mu o delavskih razmerah v Ameriki nekaj naznanite. Z Bogom!

Radi razžaljenja časti! Vaš preklie pride prihodnjič!

Loterijske številke.

Trst, dne 4. aprila:	38,	68,	17,	73,	13.
Gradec, dne 11. aprila:	84,	6,	79,	43,	42.